

תנאים לחיוב בישול

רמת החום

א רמב"ם, הלכות שבת, פ"ט
כללו של דבר בין שריפה גוף קשה באש או שהקשה גוף רך הרי זה חייב משום מבשל.

ב שבת מ:
אחד שמן ואחד מים – יד סולדת בו אסור, אין יד סולדת בו – מותר.

מהו שיעור יד סולדת?

ג שבת מ:
והיכי דמי יד סולדת בו? אמר רחבה: כל שכיריו של תינוק נכוית.

ד מנהת שלמה צ"א, ח

נלען"ד ראי' ברורה דעת ארבעים וחמש מעלות צליוס אין לחוש כלל שהיד סולדת בו גם בדאוריתא, שהרי נחלקו אמוראי בגם' חולין דף ח' ע"ב אם בית השחיטה צוין או רותח... ואפילו למאן דאמר 'בית השחיטה רותח' מבואר שם בגם' דאין הסcin בולע אלא בגין השחיטה דרך אז רותח אותו מקום, אבל לפני גמר השחיטה... אין הסcin בולע כלל, ומעתה כיון שאין נזכר כלל בפסקים שוט חילוק בין סcin ששוחט בה בהמה לסcin ששוחט בה עוף, פשוט וברור דשקלין נינהו ואין שום מקום לחלק ביניהם, והנה בזמןנו ידוע ומפורסם דשיעור ממדת החום של ברוז... קרוב לארבעים וחמש מעלות, והדם היוצא מבית השחיטה עולה לפחות במעטה אחת... א"כ מוכחה ודאי דעת שעור של ארבעים וחמש מעלות "צליזוס" אין לחוש כלל דשמא היד סולדת בו...

ה אגרות משה, אורח ח"ד, ע"ד

(ג) מהו שיעור החום שיש לחוש בו לחומרה ליד סולדת בו, ובאיזה שיעור hei
ודאי יד סולדת בו?

תשובה: מהראוי להחמיר כמדומני בשיעור ק"י (מ"ג מעלות צליסיות) הוא כבר
חום גדול שיש לחוש ליד סולדת כפי מה שבדקנו בעצמו. והספק יש לחוש עד
ק"ס (ע"א מעלות צ') כי ממדת ק"ס הוא ודאי יד סולדת אף לקולא.

נחשב כمبرש כל דבר	אסור לחם בשבת וכן אם ירד מהות זה נחשב לאمبرש לספודים	מותר לחם בשבת כשלא יכול להגיע לטמפרטורה זו
71°C	45°C	

מקור החום

ו' משנה שבת ל'ה:

אין נתנן ביצה בצד המתרם בשביל שתתנגול ולא יפקענה בסודרין ורבי יוסי מתייר ולא יטמינה בהול ובאבק דרכים בשביל שתצלה.

ז' שבת לט.

אמר רב נחמן:

בחמה - דכלה עולם לא פליני דברי,
בתולדות האור - כולה עולם לא פליני דאסיר,
בי פליני - בתולדות ההטה, מר סבר גוריון תולדות האור, מר סבר לא גוריין.

מדוע בישול בשמן מותר?

אין דרך בישולו בך, וחמה באור לא מיחלפה דילגוז הא אותו הא.

ח' רשי' שם (ד"ה דברי)

